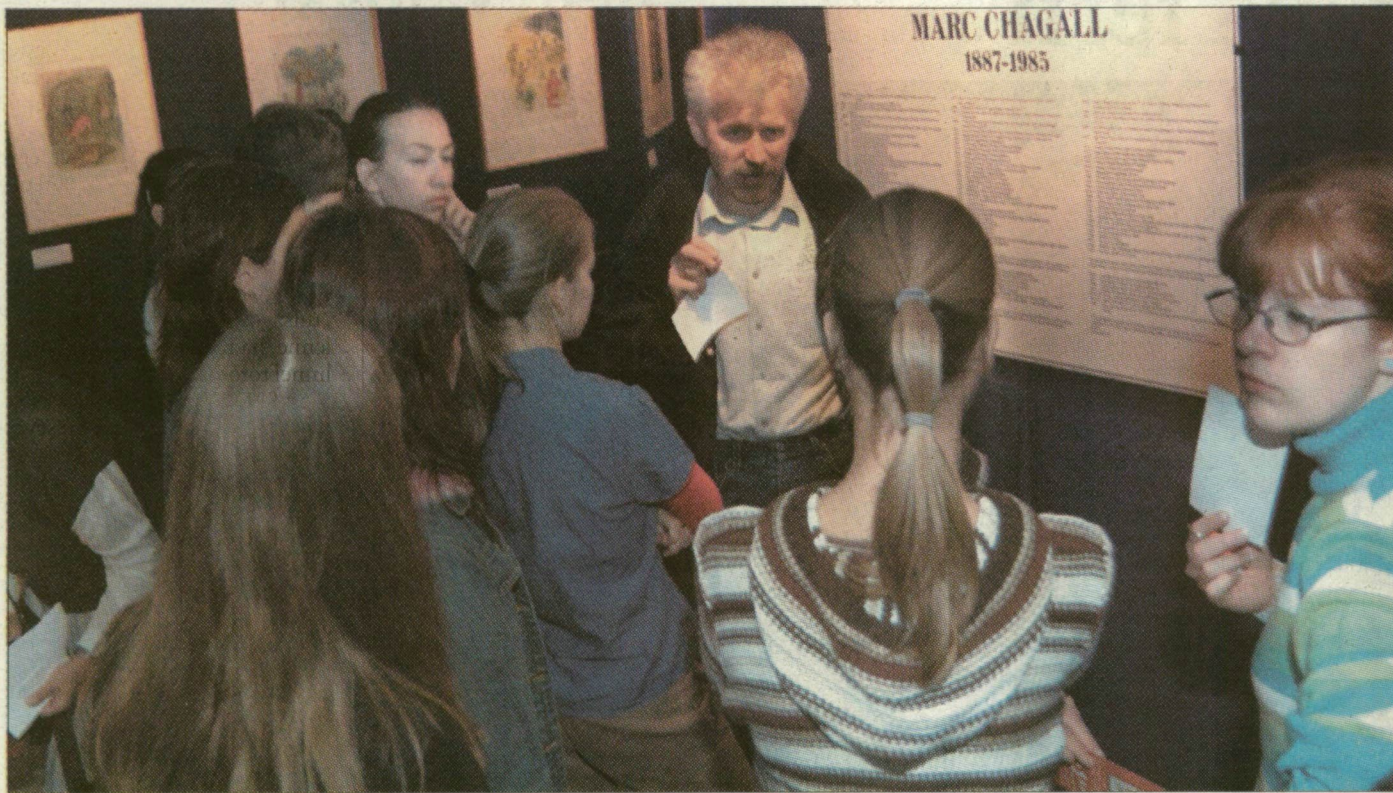

Naponta félezer látogatót fogad a szegedi vár

Sydneyből is nézik Chagallt

Iskolai csoportok sora érkezik a kiállítóhelyre

Fotó: Frank Yvette

Sydneyből is érkeztek látogatók a szegedi Chagall-kiállításra, ami iránt egyre nő az érdeklődés. Tegnap egymást váltották a diákcsoportok a várban, ahová egyszerre csak 40-45 embert tudnak beengedni.

Nincsenek ugyan több száz méteres sorok a szegedi vár előtt, nem kell hosszú ideig várakozni, de már tegnap is érezhető volt: egyre nagyobb az érdeklődés a Chagall-tárlat iránt. Szombaton 499, vasárnap 503 látogatója volt a kiállításnak, és mert szükség volt rá, a nyitvatartási időt is meghosszabbították egy órával. Hét végén inkább a családokra számítanak, tanítási napokon viszont a diákcsoportok vannak többségben. Már is olyan sok iskola érdeklődik, hogy a múzeum igazgatója azt javasolja, a korábbi információkkal szemben mégis előre kérjenek időpontot a csoportok számára, hogy tervezhetőbb, gördülékenyebb legyen a beléptetés. A francia partnerek által szigorúan előírt páratarta-

KASS JÁNOST IS INSPIRÁLTA

„Kiváló grafikus barátom, Glück Félix, aki 1956-ban hagyta el Magyarországot és Angliában telepedett le, Chagallék közeli barátja volt. Ő tervezte a Chagallról készült kötetet is, ami nagy szenzációnak számított a hatvanas évek elején. Komoly áldozatok és erőfeszítések árán akkoriban jutottam ki Franciaországba, és Félix megbeszélte Chagallékkal, hogy fogadjanak Nizza melletti nyüzsgő házukban, amelyben több műterem is volt. Egy egész délutánt tölthettem Chagallal, aki pici emberke léteire dinamikus, örökmozgó, kortalan művész volt. Ez a találkozás, az ő hihetetlen gazdag Biblia-anyaga inspirált arra, hogy a magam Biblia-sorozatát elkészítsem.”

lom és hőmérséklet biztosítása érdekében egyszerre ugyanis legfeljebb 40-45 személyt tudnak beengedni.

– Volt már olyan látogatónk, aki leült a székre, és két órán át csodálattal nézte az olajfestményeket, viszont akadt olyan is, aki néhány perc múlva kiment, és azt írta a vendégkönyvbe: ő ennél nagyobb alföldi festőt is ismer – árulta el *Vörös Gabriella*, aki szerint nincs ezzel semmi baj, különböző lehet az ízlésünk. A múzeum igazgatója azt reméli, az október végi zárásig lesz annyi

látogató, hogy megtérül a kiállítás megrendezésére fordított összeg – amit egyébként ma még nem tud pontosan meghatározni. Ha futni is kell majd, növekedhetnek a költségek.

– Magyarországon nincs olyan jelentős Chagall-gyűjtemény, amit bármikor megnézhetnénk, ezért ki kell használni a lehetőséget, hogy Szeged elsőként mutassa be ezt az anyagot. Chagall művészete arra is jó példa, hogy a formai újítások mellett lehet párbeszédet folytatni a közönséggel a közösséget – mondta

Kovács Keve üvegtervező grafikusművész, aki tegnap délelőtt rögtönzött művészettörténeti órát tartott rajz szakos főiskolai hallgatókból álló csoportjának.

– Van ugyan egy-két festménye a városi galériában is, de tudomásom szerint odahaza, Sydneyben még sohasem rendeztek önálló Chagall-kiállítást, ezért feltétlenül meg akartam nézni a szegedi tárlatot. Nekem a három olajkép tetszik legjobban – vallotta be *Dévényi Éva*, aki férjével Ausztráliából érkezett rokonlátogatóba, és tüzetesen végignézte a litográfiákat.

– A kórházban is beszélgettünk róla a kollégáimmal, hogy egy ilyen világhírű művész munkáit nem láthatjuk mindennap Szegeden. Ma szabadnapos vagyok, ezért eljöttem megnézni. Remélem, megéri majd, mert a fizetésemhez képest kicsit drágának tartom az 1500 forintos belépőt – mondta a pénztárból jövet *Keresztúri Tóth Attiláné* a 2-es kórház sebészeti osztályának ápolója. H. ZS.

Haladunk

SULYOK ERZSÉBET

Pár héttel ezelőtt Veszprémbe nem jutottam el. A Dalí-kiállításra. Ellenben pár hónappal korábban láttam egy igen érdekes Dalí-tárlatot – Bécsben. 1972-ben nem is álmodhattam róla, hogy a Múcsarnokba menjek Chagall-képeket nézni. Viszont néhány évvel később Nizzába kísérhettem a szegedi néptáncosokat és a tengerparti pompázatos virágkarnevál emlékéhez ma is könnyedén fel tudom idézni az élményszerű látogatást a Chagall-múzeumban.

Csak azért mesélek itt célzatosan, mert azt hiszem, mi magyarok mindig is világjáróknak gondoltuk magunkat – okkal vagy nem, most ne feszegessük – és valódi érdeklődésből vagy színszobériából, mindegy, múzeum- és képtárjárók is vagyunk. A világban. Keveset tudunk viszont a saját múzeumaink-képtáraink kincseiről. Am a közelmúltban valami történt. A pesti sikertárlatok – robbantottak.

Ennyivel a rendszerváltás után, egy éve az unióban mintha kezdenénk belejönni egyféle európai polgártempóba. Sok egyéb mellett ez olyasmi magatartás, mely természetesnek tekinti, hogy az egyetemes kultúra értékei – helyben is azok.

Cavallériából nem kötök persze fogadást – az ember ne fogadjon arra, amit biztosan tud –, de megnyerném, ha mégis: a szegedi nyári tárlatra biztosan nem ment annyi ember, mint amennyi most tömegel a várbeli Chagall-kiállításon. Érthető, ha azt tekintjük, hogy a kortárs művészet sosem bír olyan vonzó lenni, mint a klasszikus. De minálunk még akkor is túl nagy a különbség – nem csak a példabeli két tárlat látogatottsága között.

A vidékiességnak is nevezhető önbecsüléshiányon segít úrrá lenni az a – valami, hogy immár itthon, helyben látunk Monet-műveket, Mirót, Giacomettit, Dalit... Chagallt. És hogy Munkácsy vezet a látogatottsági versenyben! Haladunk. Az európai polgári létbe. A Chagall-képek szegedi látásának élménye ezért is: érték.

Hamarosan pedig úgy eltűnik egy-egy, ma még különlegességnek számító tárlat vidékiesnek is mondható körítése, mint pohár üdítő szódából – a buborék. A verniszsás az lesz, ami: egy művészeti kiállítás megnyitása. Nem lesz belőle külön-külön, egy-egy a fő, a középső, az alsó fontos embereknek – a köznép meg csak másnap nézhet. És nem is akarja az alkalomból üdvözlötlet mondani mindenki, aki csak él és mozog a helyi közegben, de legalább hatan, mint most.

Viszont természetesen tömeg lesz a képek előtt, mint most a Chagall-litográfiák előtt. Itthon. És bárhol a nagyvilágban.

Az iskolaszékek döntenek a cigisek sorsáról

Körbefüstölik a sulit

Egyelőre még tartják hadállásukat a dohányzó tanárok iskolájukban

Illusztráció: Schmidt Andrea

Valószínűleg nem kell megszűntetni az általános és középiskolákban a tanári dohányzóhelyeket. A rendelettervezet szerint erről az iskolaszék dönthet január elsejétől. A finneknek már tiltották a cigarettasokot az iskolából, aminek következményeként a tanárok az épület előtt, a diákok között füstölnek.

A Csonka János Műszaki Szakközépiskolában a hétfői szülői értekezleten dohányzásellenes propagandafilmet is vetítettek. Az iskola vezetése évek óta azon fáradozik, hogy visszaszorítsa az egészségkárosítást. – Már nagyon várom annak a rendeletnek a megjelenését, ami teljes mértékben megszünteti a dohányzást az iskola területén – mondja *Péterné Szabó Irén* igazgató.

A jelenlegi törvényi előírás szerint az iskolákban kijelölhető dohányzásra hely, de 18 év alatti gyermek szülői beleegyezéssel sem gyűjthet rá. Ezeket a helyiségeket kizárólag a dohányzás céljára használhatják, tehát nem lehet folyosót, közlekedőt, étkezőt vagy öltözőt dohányzóhelynek kijelölni. A népegészségügyi programban kiemelt szempont a közoktatási intézmények füstmentessé tétele. Az a cél, hogy a dolgozók a kijelölt helyen se dohányozzanak. A törvénymódosításra a tervezet

elkészült, a tárcaközi egyeztetések után január elsejével lép hatályba. A rendeletben az szerepel, hogy a bölcsődék és óvodák épületében tilos a dohányzás, míg a többi közoktatási intézményben az iskolaszék dönt. Az Országos Tisztiorvosi Hivatal főosztályvezetője, *Péterfia Éva* reméli, hogy így fogadják majd el, hiszen a tervezetnek 78 százalékos a társadalmi támogatottsága még a dohányosok körében is.

A Hansági Ferenc Vendéglátó-ipari, Idegenforgalmi Szakiskola és Szakközépiskola igazgatóhelyettese, *Dóka Zoltán* nem titkolja, hogy erős dohányos. Szerinte nem az a megoldás, hogy megszüntetik a tanári dohányzókat, mert úgy járhatnak, mint a finn iskolák: az épület körül füstölnek a tanárok, és mindenfelé csikk hever.

– Olyan helyet kell kijelölni, ami szellőztethető, elkülöníthető és ezáltal a diákokat nem serkenti a dohányzásra – javasolja az igazgatóhelyettes. Ugyanezt tartaná helyesnek *Dobó László*, a Vedres István Építőipari Szakközépiskola igazgatója is, aki pedig soha életében nem dohányzott és szomorú, ha gyerek kezében cigarettát lát. A jelenlegi helyzetet megfelelőnek tartja, és inkább az árak drasztikus emelését javasolja.

CS. GÁT LÁSZLÓ

Már nem ingáznak a katonák Vásárhelyre

Kétszáz férőhelyes szállót avattak a hódmezővásárhelyi laktanyában

Kétszáz katona vette birtokba az elegáns szállót

Fotó: Tésik Attila

Októbertől kétszáz katona otthona lesz az a 4200 négyzetméter alapterületű új szálló, amelyet a laktanya-rekonstrukció keretében adtak át tegnap Vásárhelyen. Az épületet Juhász Ferenc honvédelmi miniszter avatta fel. Sok katona eddig albérletben lakott, vagy Szegeden kapott szállást, most már nekik sem kell ingáznuk.

Modern, a XXI. századi követelményeknek is megfelelő épülettel gazdagodott a vásárhelyi laktanya. A Magyar Honvédség 5/62. Könyű Lovászszázalójánál tegnap délelőtt ünnepélyes keretek közt átadták az új, kétszáz férőhelyes szállót.

A magyar katonák most már profik, ezért kiváló háttér kell nekik. A laktanya-rekonstrukció keretében az országban ötezer-öt-száz honvédségi szállást alakítottak ki, a legújabb ilyen beruházás a vásárhelyi – mondta avatóbeszédében *Juhász Ferenc* honvédelmi miniszter.

Hozzátette: a civilek fogalmai szerint a katonákra csak a bajban van szükség, s ez így természetes, ezért a „hátsó udvarban” kell felkészülniük. De nem mindegy, milyen körülmények között töltik mindennapjaikat. A miniszter szerint a magyar katonák legfontosabb feladata ma a biztonság exportja. Ugyanis nálunk béke van, s ezt kell eljuttatni a külföldi misszióknak más országokba is, hiszen ezzel saját biz-

tonságunkat növeljük. Az új szállót *Kovács József* ezredes, helyőrségparancsnok vette át. A laktanya vezetője elmondta, hogy 2003-tól jelentős beruházásokat hajtottak végre Vásárhelyen. Egymilliárd forintból készült el az új technikai szolgáloegység. Ezt követően átadták a hatszáz fős legénységi épületet is, s most a szállóval folytatódott a rekonstrukció.

Eddig sok katona albérletben lakott, vagy Szegeden szállásolták el őket. Az új szállónak köszönhetően már nem kell albérletet, illetve utazási költséget fizetniük.

A beruházás költsége 1,2 milliárd forint. A 47-es főút melletti 4200 négyzetméter alapterületű épületben kétszáz katona jut majd új szálláshoz októberben. Kilenc 1,5 szobás garzont is kialakítottak, melybe párok költözhetnek. A szobák többsége 16-18 négyzetméteres. Mindegyikben van fürdőszoba, a konyhákat pedig gáz-tűzhellyel, hűtővel és mikróval is felszerelték.

K. T.